

Berilo Jugoslovanskega odbora iz Italije

BOZZOVICCI

Posilja Juan Učenikov "Jugosl. Glasnik", Kairo, Midan Ibrahim Pasha - 42-III

SREDNJI VZHOD

ŠT. 15

15. JANUARJA 1942.

SLOVENCİ NA MRTVI STRAŽI VELIKE JUGOSLAVIJE

GLEJ TUDI ZEMLJEVID IN PODATKE V 44. ŠTEV. "BAZOVICE"

Mirovna konferenca v Parizu l. 1919/20 je priznala slovenskemu narodu pravico, da se združi s slovensko državo na jugovzhodu Evrope, ker je ohranil neoskrunjene svoje narodne težnje, kljub temu, da je stoletja ječal v suženjstvu dveh držav, ki sta že od pantiveka z brutalno silo na eni strani, z opolzko zahrbtnostjo in sladkim prilizovanjem na drugi strani, poskušali včasih skupno, največkrat pa ločeno izstrebili in uničiti njegovo narodno bit. Državniki prve mirovne konference so se zavedali činjenice, da so bili Slovenci častna predstraža Jugoslovanov in da so vsi kot en moč dvignili svoj glas za neodvisnost in svobodo vseh Jugoslovanov.

Kljub temu je doletela na prvi svetovni mirovni konferenci slovenski narod katastrofalna usoda. Od-

govorni državniki so pohabili naš narod, ki se je vrinil kot pravokotni četverokot med Nemce na severu in Lahe na zahodu. Po odločitvi mirovne konference sta se nam obe stranici tega pravokotnika, severna in zahodna, vdrli in utisnili. Izgubili smo tretjino svoje dragocene zemlje in dobršen del jedra našega naroda.

Kako se je to moglo zgoditi na tisti mirovni konferenci, ki je imela nalogo, kakor je to označil sam Clemenceau, da da narodom svobodo, na konferenci, ki naj ustvari nov svet, ki naj popravi krivice tlačiteljev in ki je postavila v zmislu Wilsonovih načel nov državotvorni princip "NARODNOST" ter je poskušala do skrajnih možnosti odtegniti male narode nadvladi močnejših? Kako se je moglo zgoditi, da so ravno Slovence raztrgali na tri države in da je 33% tega naroda prišlo pod oblast največjih trinogov v Evropi?

Ce bi bili mi Slovenci nekje na Islandskem otoku, bi se nas zanesljivo nihče ne dotaknil. Ali naš rod živi v osrčju Evrope. Naša zemlja je na križišču vseh treh arijskih skupin Evrope. Romani nas obkrožajo na zahodu, Germani na severu, naša slovenska narodnostna reka pa se zliiva proti jugu. Nikjer drugod v Evropi se te tri skupine ne srečajo na isti točki; v stiku pa smo tudi z Madjari, edinim nearijskim narodom v Srednji Evropi.

V zemljepisno-prometnem oziru smo na križišču vseh glavnih svetovnih cest. Čez našo zemljo se prelivajo Čehi in Poljaki, Rusi in Nemci. Madjari so imeli pot na Jadran preko našega ozemlja in Francozi so svojo domovino vezali z vzhodom preko naše domovine. Angleži, Italijani in Amerikanci vstopajo na Balkan po naši zemlji in Balkanci imajo dostop v Srednjo Evropo po naših cestah in železnicah.

Državniki na prvi mirovni konferenci v Parizu so bili presenečeni in mnogokrat tudi nejevoljni, da je bilo slovensko vprašanje stalno na dnevnem redu. V pogajanjih z Italijo, Madjarsko, Avstrijo, povsod je prišlo vprašanje Slovenije na površje. Razumljivo je, da so se sosedi, Lahi, Madjari in Avstrijci pulli za našo zemljo kot psi za kos mesa. Kako so ti trije psi planili na nas v aprilu 1941 nam je v takem spominu, da tega tisočletja ne smemo pozabiti! Na žalost, na prvi mirovni konferenci glede slovenskega ozemlja niso odločevala narodnostna načela, ampak zemljepisna, gospodarska in politična! Tako je zastopala požrešna Italija, ki je niso vodili fašisti, pač

pa tisti širokoustneži, ki poskušajo sedaj v Ameriki zopet pristaviti svoj lonček na demokratsko omizje, z naivno drznostjo, načelo: Nemcem naj se da kot odškodnina za tirolsko ozemlje, ki so ga pobasali Lahi, slovenski Korotani!

Drugi vzrok je bil v tem, da so stali med zmagovalci Lahi, ki so dedni sovražniki našega naroda. Ta okolnost je bila za nas naravnost usodna zaradi podpisov zaveznikov na zločinskem, izsiljevalnem London-skem paktu.

Tretji vzrok naše katastrofe pa je bil ta, da na mirovni konferenci ni bila zastopana nobena slovenska velesila. Čeprav tvorijo Slovani skoro polovico evropskega prebivalstva in čeprav so bili vsi na strani antante, razen izdajalskih Bolgarov, niso imeli nobenega odločilnega glasu. Posebna tragika Slovanov je v tem, da so prelili največ krvi, a da niso imeli pri konferenci nobene besede. Rusije, ki je žrtvovala več milijonov svojih sinov ni bilo zraven, ko so padle kocke za ureditev Evrope. Če bi bil nastopil na mirovni konferenci zastopnik ruskega naroda, bi gotovo ne bilo koroškega plebiscita in po Primorju in Istri bi gospodarili mi sami. Našem narodu pa bi bile prihranjene ogromne žrtve, trpljenje in ponižanje.

Nič zato. Pred sto leti nihče ni vedel za nas, pred 50 leti smo se topli na Dunaju z ministri in hofrati. Po svetovni vojni smo nastopili kot narod pred mirovnim razsodiščem. Naš vspon v novi državi se je dvigal sunkoma. Na vseh poljih smo zoreli in postali enakovredni vsem civiliziranim narodom. Dozoreli pa smo tudi politično. Ko je planila nova vojna v svet smo vedeli

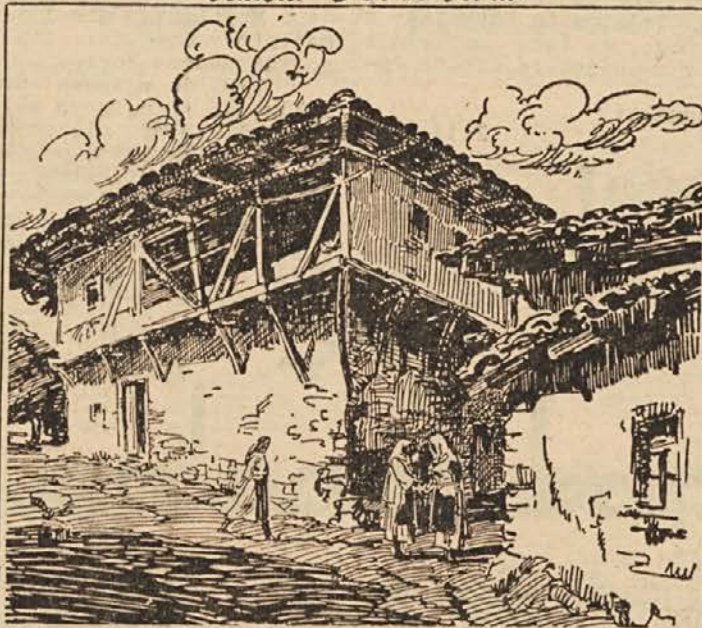
Prav posebno smo vedeli to mi, ki smo bili l. 1919/20 odtrgani od slovenske celine, ki se je kopala v lastni svobodi in pri tem večkrat pozabljala na njeno vrednost.

Nesreča, ki nas je zadela z razkosanjem našega naroda, z nasilnim premikanjem naših ognjišč, s prvim svetovnim preseljevanjem slovenskega naroda, s požigi naših domov, s streljanjem naših sinov, z ropanjem naših otrok in trpinčenjem vsega našega naroda, je kljub temu strašnemu trpljenju, ki ga ni doživel menda še noben narod na svetu, rodila, utrdila in poglobila eno misel: VSI SLOVENCİ NA VKUP POD STREHO VELIKE JUGOSLAVIJE. Ta misel je danes vsesplošna in ni Slovence na zemeljski obli, ki ga ta misel še ni zajela in tudi ni Slovence, ki ne bi za to misel žrtvoval vse, tudi svoje življenje, če bo to od njega zahtevala domovina. Poročila, ki jih prejemo iz domovine in iz vseh delov sveta, kjerkoli živijo naši ljudje, nam dokazujejo, da naš narod še nikdar ni bil tako strnjen in tako usodno med seboj povezan kakor je danes v teh težkih urah krvave njegove zgodovine.

Prerekanja ali smo Jugoslovani ali nismo, med nami ni. V mesecu aprilu leta 1941 je naše jugoslovanstvo prejelo svoj ognjeni krst, ki nikdar ne bo več oslabiljen ali celo pozabljen. Danes smo Slovenci prvi nosilci jugoslovanske misli, in to vsi brez izjeme. Zato bomo dali vse od sebe, da se ta naša slovenska misel tudi uresniči. Za ta naša streljenja imamo mnogo prijateljev in tudi mnogo dolžnikov.

(Nadaljevanje na četrti strani)

NAŠA DOMOVINA

FRANTA MALY

SKOPSKA CRNA GORA

KRALJ PETER II. IN KRALJICA MATI-SVOJEMU NARODU

Voščila Nj. Vel. Kralja Petra II. vojski in narodu

O priliki božičnih praznikov in Novoga leta je Nj. Vel. Kralj Peter II. poslal vojski naslednje voščilo: "Mojim dragim častnikom, podčastnikom, kaplarom in redovom vojske, letalstva in mornarice, ki vodijo divno borbo proti sovražniku v Jugoslaviji in vsem onim, ki trpijo v ujetništvu, onim, ki se pripravljajo

za odločno borbo na Bližjem vzhodu in na Škotskem, čestitam praznik Kristusovega Rojstva in Novo leto z vročo željo in močno vero v Boga, da bomo naslednji božič in Novo leto dočakali v svobodni in srečni Jugoslaviji.

Živeli moji junaki!

Peter II.

JUGOSLOVANI!

Končano je leto, ki bo zapisano s krvavimi črkami v zgodovini človečanstva in južnih Slovanov. Usoda je hotela, da skrbim v času sedanje vojne za naše dr-

žavo iz tujine, vendar sem v mislih stalno s Svojim narodom, z vami vsemi, brez razlike plemena in vere in ne glede na stan posameznika. Smatram, da me je božja previdnost postavila zato, da v Sebi združim naslednika vseh naših narodnih kraljev in da kot potomec Karadjordja dokončam del Svojega Deda Kralja Petra I. Osvoboditelja in Svojega Očeta Aleksandra I. Zedinitelja. Kljub vsem nesrečam stopam v Novo leto vojne z upanjem, da mi bo vsemogočni bog omogočil, da se z vedrim čelom vrnem v Svojo domovino tako kakor se je Moj Oče zmagoslavno vrnil.

Pri prestopu v Novo leto je Moja prva misel - JUGOSLAVIJA. Samo v njej so lahko zedinjeni, svobodni in srečni vsi Srbi, Hrvatje in Slovenci. To kar se danes dogaja v naši zemlji je samo prehodna tvorba, ki jo je ustvaril sovražnik našega naroda.

Večna je pravica južnih Slovanov na ta del Evrope. Večna je potreba našemu narodu ono kar je ustvaril Moj Oče. Tako bom tudi Jaz ohranil - JUGOSLAVIJO.

Peter II.

Poslanica Nj. Vel. Kraljice-Matere jugoslovanskemu narodu

Na Svoj rojstni dan, dne 9. t. m. je Nj. Vel. Kraljica-Mati poslala Svojemu narodu naslednje besede: "Današnji dan Sem doživela daleč od Svoje domovine; daleč od Svojega naroda, s katerim Sem s srcem in usodno tako tesno povezana.

Moja prva misel je bila danes namenjena našim materam v domovini, tem divnim ženam, ki so znale vzgojiti vzorne bore.

Vem, da njihova srca krvavijo in povedati jim želim, da je njihova bol, tudi Moja bol. Obkrožena s Svojimi Sinovi mislim na sirote, ki brez očeta ali matere pričakujejo velike praznike; mislim na nedolžne male žrtve, katerih trpljenje je še večje zaradi odsotnosti izgubljenih roditeljev.

Jutri, v osvobojeni domovini bodo ti otročički Moji in sirote vsega naroda. V skrbi za njih in v lečenju ran, bosta jutri zedinjeni krona in narod bolj kakor kdajkoli."

Jzpod domačega latniba

RADIO
pripoveduje

POZDRAV ODLIČNEGA ANGLEŽA SLOVENS-KEMU NARODU. Na londonskem radiju je v torek, 13. t. m. govoril odličen prijatelj Slovencev, ki je med drugim dejal tudi tole: "Kaj naj bi vam rekel Anglež? Najprej bi vam želel povedati, da ste Slovenci v Londonu v najboljšem spominu. Prav posebno od tistega časa dalje, ko so k nam prispele vesti o smrtnih obsodbah v Sloveniji. Teh stvari Angleži ne bodo nikdar pozabili, kakor tudi ne bodo pozabili tistih dveh hrabrih Slovencev, ki sta v dveh čolnih jugoslovanske mornarice prispela iz domovine preko Krete v Aleksandrijo. Takih hrabrih dejanj Angleži ne pozabljajo. Pred šestimi meseci se je v Sloveniji zdela noč mnogo temnejša kakor tu v Londonu. Izgledalo je tako kakor, da človek pričakuje jutranje zore že o polnoči. Spominjam se dobro, da je nekaj dni po svojem prihodu

vaš minister, dr. Krek dejal, da je tu v Londonu vendar mnogo lažje kakor drugod. V resnici na angleška tla ni stopil nobeden Nemeo, razen mrtev ali ujet. Znano nam je, da so tako Nemci kakor Italijani vršili po slovenski domovini nezasišane zločine. Vsi zločinci bodo postavljeni po vojni na odgovornost. Vemo, da bo po sedanjih dogodkih na frontah življenje tudi za vas lažje in da bodo zločini bolj redki. Italijani so že sedaj preplašeni nad prihodnj-

stjo, ki jim ne obeta nič dobrega. Slovenci, vedite, da ste odslej dalje pod mogočno zaščito Anglije, Amerike, Rusije in vseh naših zaveznikov! Dvignite glave, odrešenje je blizu! Preroške besede vaših velikih mož se bodo uresničile! Ljubljana, Celje, Maribor, Celovec, Beljak, Gorica in Trst, to so slovenske bolečine, ki bodo ozdravljene!

ČETNIKI IMAJO LASTNO LETALSTVO. London javlja: Četniki novega vojnega ministra, generala Dragoljuba Mihailovića so osnovali na osvobojenem ozemlju Jugoslavije lastna letališča, iz katerih so v zadnjem tednu prav marljivo in uspešno napadali sovražne kolone, ki odhajajo v zimovališča v bližino Beograda. Posebno dobre uspehe so imeli jugoslovanski letalci pri napadih na tankovske oddelke in blindirana vozila severno od Kraljeva, kjer so s strojnimi pokosili veliko število nemških vojakov. Vsi letalci so se ne-poškodovani in polnoštevilni vrnili na svoja izletišča. Dejstvo, da jugoslovanski letalci razpolagajo z lastnimi letali je bilo tajnost vse do najnovejšega časa. Piloti in mehaniki, ki so se ob umiku razkropili, so se meseca septembra zopet zbrali in organizirali. Njihova letala so skrbno kamuflirana in ne nosijo nobenih znakov. Operirajo največkrat v slabem vremenu, ko sovražni letalci počivajo. Mogočnih hangarjev seveda nimajo. Njihova letala so razmeščena pod visokimi drevesi v bližini letališč. Pred vojno je med malimi letalskimi silami bila Jugoslavija na prvem mestu. Njeni piloti so bili uveščani po angleških in francoskih vzorih. Jugoslovanski lovci so tako dobri kot najodličnejši lovci angleške R.A.F. To trdijo sami Angleži.

(Nadaljevanje na tretji strani)

(Nadaljevanje z druge strani)

ZARADI KRAJŠJE ODSOTNOSTI UREDNIKA, izide prihodnja številka 29.t.m. NAŠIM ČITATELJEM sporočamo, da je "ČUK NA PALCI" na krajšem dopustu.

POSLANIK DR.KUHAR NA LONDONSKEM RADIJU V nedeljo 11. t.m. je v svojem rednem tedenskem poročilu, poslanik dr.Kuhar povedal, da so v London prejeli švicarske liste, iz katerih je razvidno, da so Lahji v novozasedenih predelih Slovenije pričeli z novimi preganjanji naših ljudi. Žrtve so zlasti vsi tisti, ki so prepričani da je sedanja italijanska zasedba samo kratkočasna. Slovenci izven svoje domovine so to ponovno trpljenje vzeli na znanje, kakor so si ga zapomnili seveda tudi doma. Vsega tega ne bomo nikdar pozabili. Slovenski narod je sprejel tudi to bolečino pa ne bo klonil in ne bo izgubil vero v zmago. 20 let streljanja po Goriškem in po Tržaškem ni moglo ugonobiti te vere. Če kdo misli, da bo Lahom prizanešeno, potem vas samo spomnim govora angleškega zunanjega ministra Eden-a v Spodnjem domu, ki je svečano izjavil, da je angleška vlada trdno odločena, da narodi, ki so ječali v severni Afriki pod knuto laškega imperijalizma, ne bodo nikdar več pod laško oblastjo. Če velja to za narode v severni Afriki, velja to še v večji meri za naš slovenski narod. Zato imejte zaupanje! Slovenski narod je svoje zaupanje postavil na pravo stran - kazen za vse, ki so jo zaslužili, ne bo izostala. Nevidni svinčniki pridno beležijo vse zločine in tudi imena vseh zločincev. Povem vam tudi to, da je v zadnjem času bitni del politike jugoslovanske vlade, osvobojenje tudi poslednjega Slovenca v okviru Velike Jugoslavije. - Že v kratkem boste zvedeli v uradnem poročilu o nekih spremembah v vladi. - Že koncem te-

ga meseca bo izšla v Londonu lepa knjiga o Slovencih, ki jo piše velik angleški prijatelj našega naroda in ki dobro obvlada tudi naš jezik. Knjiga vsebuje 18 zemljevidov, ki so jih sestavili in uredili znani svetovni učenjaki. - Poljska vlada na žalost še ni mogla ugotoviti kam so Nemci naselili štajerske Slovence, zlasti one iz breziškega okraja. Ravno tako je bil zaman tudi naš poziv na nemške matere, da bi nam sporočile, kam so odpeljali slovenske otroke. Tudi tega Nemcem ne bomo pozabili. - Iz Amerike prihajajo zelo ugodna poročila o naših, ki se zbirajo in pripravljajo za osvobodilno borbo.

MINISTER DR.M.KREK NAM PIŠE: "BAZOVIKO" ste mi poslali. Srčna Vam hvala! Lepa je. Prosim pošljite mi vsako številko! Čestitam na lepem uspehu! To je slovensko: širomo in lepo. - Mi povemo po radiju v glavnem vse kar tu delamo. Danes govori London o Jugoslaviji, Sloveniji, Trstu, Gorici, Istri in Celovcu. Predmet zanimanja smo postali Slovenci. Prijateljev smo našli. Utrjujemo in izpopolnjujemo naše stališče z dneva v dan. - Slovenci nič ne ubijamo časa s premišljevanji: o sporih in težavah v notranjosti. Vsi smatramo, da Jugoslavija mora priti in vsi Slovenci moramo biti v njej! Na tej podlagi delamo! Vse nevšečnosti, nerodnosti in težave potrpiamo! - Lepo pozdravite vse naše fante!" (Podčrtane besede je g. minister lastnoročno podčrtal!)

MINISTER G.M.SMILJANIĆ NAM POŠILJA VOŠČILA. Pooblaščen minister in poslanik Jugoslavije v Kairu, g. M. Smiljanić nam je poslal božična in novoletna voščila: leto 1942 naj nam prinese zmago in z zmago tudi poln uspeh vaše akcije za osvobojenje naših dragih Slovencev!

SPREMEMBA V VODSTVU JUGOSLOVANSKE VLADE

SLOBODAN JOVANOVIĆ NOVI PREDSEDNIK VLADE

LONDON, 12. jan. 1942 (URADNO) Nj. Vel. Kralj Peter II. je imenoval za predsednika jugoslovanske vlade in ministra notranjih poslov, g. Slobodana Jovanovića, dosedanjega podpredsednika jugoslovanske vlade. Vsi ostali ministri, razen arm. generala g. Dušana Simovića in arm. generala g. Bogoljuba Ilića so ostali tudi nadalje v vladi. G. Milan Gavrilović, poslanik naše vlade v Moskvi je imenovan za zastopnika pravosodnega ministra, g. Milan Grol pa za zastopnika prometnega ministra. - S podpisom atlantske deklaracije in z vstopom Amerike v vojno, je nastala potreba, da se posveti večja pažnja politični in gospodarski organizaciji kraljevine Jugoslavije. Nova vlada bo vršila važno vlogo v vseh vprašanjih, ki so skupna Srbom, Hrva-

tom in Slovincem. - Naloga vlade, ki je bila postavljena 27. marca 1941. je bila čisto vojaškega značaja. Naloga sedanje vlade pa so politične prirode. Napram osovinskim silam je ostal položaj neizpremenjen. Vlada bo nadaljevala skupno borbo za osvobojenje Jugoslavije. Imenovanje generala Dragoljuba Mihailovića za ministra vojske in mornarice je v soglasnosti z nadaljevanjem borbe. Z zameno vojaških osebnosti je doseženo, da politiki nadaljujejo z delom za nadaljnji razvoj sloge Srbom, Hrvatov in Slovincem. Arm. gen. g. Simoviću je dodeljena posebno važna naloga. - Nova vlada bo nadaljevala borbo proti skupnim sovražnikom ramo ob ramo s svojimi zavezniki.

ITALIJA TREPETA V LASTNIH OKOVIH

Znani časnikar Hessel Tiltman je napisal v svetovnih listih članek o sedanjem notranjem položaju fašistične Italije. Ta časnikar pravi med drugim tudi tole: "Mussolini je danes bolan in obupan mož, ki živi v nekakem pregnanstvu pod stalnim nadzorom nemške tajne policije. Graziani umira od raka v grlu. Badoglio je v zaporu v Rimu. Italijansko ljudstvo godrnja in rebelira ter odprto govori, da bi mu bilo ljubše postati britanska kolonija kakor pa nemška. K temu je treba dodati, da so nacistične čete v Italiji pripravljene v 20 minutah zatreti vsak poskus revolucije.

Taka je slika današnje Italije po sporočilih odličnih Amerikancev, ki so pred kratkim prispeli v New York naravnost iz Rima, kjer so živeli nekaj let.

Moji informatorji, ki so bili dnevno v stikih z odličniki fašizma in ki zelo dobro poznajo italijansko miselnost, so mi z vso odločnostjo potrdili, da si nihče v Italiji ne želi zmage osi. Potem ko so nemške čete prekoračile italijanske Alpe - v začetku oblečene v laške vojaške uniforme, pozneje pa preoblečene v nemške - so Italijani razumeli, da je vojna za Italijo že izgubljena.

Mussolini, ki si je svoje bivališče pripravil v Argentini, je ostal v Italiji še vedno nekoliko priljubljen, kljub usodni napaki, ki jo je storil s tem, da je Italijo zapeljal v novo vojno. Italijansko ljudstvo ne vidi danes v Mussoliniju več voditelja fašistovske države, pač pa sočustvuje z njim kot nemškimi ujetnikom. Nekateri Italijani mislijo celo, da se je poskušal Nemcem upreti.

Italija je danes dežela grozot. Preplavljena je Nemcem, dnevni poleti angleških letal, vstop Amerike v vojno in trda zima, ki širi gorje, vse to povzroča

teška razpoloženja. Vendar vsak nasvet naj bi se narod uprl nemškimi vsiljivcem, najde žalosten odgovor: Bojimo se!

Strašne scene panike so se dogajale v Neapelju in v drugih italijanskih mestih v času angleških zračnih napadov. Rimski prebivalci kar odkrito priznavajo, da je njihov največji zaščitnik proti zračnim napadom, sv. Oče. Zaradi takega naziranja je popolnoma naravno, da se je na desetisoče ljudi iz drugih mest Italije zateklo v večno mesto.

Moji informatorji so bivali v Rimu v času, ko so angleški letalci metali nad mestom letake. Pripovedo-

(Nadaljevanje na četrti strani)

(Nadaljevanje s tretje strani)

vali so mi o tragično-smešnih prizorih po ulicah v trenutku ko so se oglasile sirene. Priče so bili prizorom, ko je rimske prebivalce napadla grozotna histerija. Rimski civilni junaki so padali v omedlevice po cestah, drugi so se skrivali pod restavracijske mize ali pa so s silo izganjali žene, da bi našli mesta v zelo redkih zakloniščih.

Italija ne nudi posebne pomembnosti Hitlerju razen v tem, da mu dobavlja delavce za njegovo industrijo v Nemčiji in da proizvaja živila, ki se v ogromnih množinah izvažajo v Reich. Živila se izvažajo v Nemčijo v zameno za premog. Ali tega premoga ni deležno italijansko ljudstvo, pač pa italijanska vojna industrija. Gene kuriva so porasle za 400%.

V tej Italiji vlada danes splošna lakota. Kruh pečejo iz mešanice zrnja in krompirja, je skoro neužit. Špageti so zelo redki, dobijo se v izredno skromnih količinah na nakaznice in so tudi neužitni. Riž in olje so v celoti Lah izvozili v Nemčijo. Slanina je popolnoma nepoznana.

Pred nekaj časom je dežela ostala dva polna meseca brez vsakih živil. Nekaj so dobili iz Madžarske in nekaj tudi iz Romunije. Splošno pomanjkanje vlada tako v vojski kakor med civilnim prebivalstvom. Moji informatorji so mi dejali: "Ta zima bo potolkla Italijo do dna tako v pogledu prehrane kakor tudi v ostalih ozirih." Obutka sploh ni dobiti, oblačila so zelo redka. Vsi Italijani so postali zelo zvesti poslušalci londonskega radija, kljub temu da je poslušanje strogo prepovedano.

Inteligentni Italijani pravijo: "Naše edino upanje je uničenje Hitlerja." Najbolj srečno se čuti

tista italijanska družina, kateri je bilo sporočeno, da je soproga, brat ali pa sin zašel v angleško vojno ujetništvo. Videli smo pisma, v katerih pravijo sorodniki: "Hvala bogu, rešen je, Angleži ga bodo gotovo dobro preživeli." Take novice so kakor mali praznik za vso družino.

Tako pišejo ameriški časnikarji in tako piše tudi ostali svetovni tisk o razmerah v Italiji. Mi bi k temu dodali nekaj misli in pogledov, ki jih dobrodušni Amerikanci niso videli in najbrže tudi ne občutili. Verujemo, da posamezni Italijani danes, ko so se vsa osovinska kolesa polomila, jadikujejo in tarnajo nad nesrečo, ki so jo sami skovali. Verujemo tudi, da se trudijo na vse mogoče načine ta svoja jadikovanja natveziti vsakomer samo, da bi s tem rešili to kar se mogoče vendarle rešiti da. Ali eno je neizpodbitno, italijanski narod je ves - tako tisti del, ki je bil in ki je tudi še danes v službi fašizma in nacizma, kakor tudi tisti del, ki je stal izven teh dveh zločinskih ustanov - skriv vsega zla, ki sta ga Evropi in svetu prizadela Mussolini in Hitler. Glede zločinov pa, ki jih je fašizem zakrivil v dvajsetih letih nad našim narodom pod Italijo, nosijo polno odgovornost tudi tisti takozvani "protifašisti", ki sedaj klečeplazijo po Ameriki in moledujejo za čim nižjo in čim milejšo kazen po vojni. Pravica pa je samo ena in ta pravica mora biti neizprosna: Človeško trpljenje, ki sta ga povzročila fašizem in nacizem je tako ogromno, da zaslužena kazen ne sme izostati. Te kazni pa bodo deležni vsi trije narodi brez izjeme, ki so dovolili in aktivno sodelovali v izvrševanju največjih zločinov svetovne zgodovine.

RUSI VRAČAJO PRUSIAKOM MILO ZA DRAGO...

Od božičnih praznikov dalje se dogajajo v Rusiji stvari, ki so vse prej kakor pa ugodne za nemške armade. V zadnjih 14 dneh so se odigrale na ruski fronti najbolj krvave bitke sedanje vojne in tudi najbolj nesrečne za pruske vsiljivce.

Pred desetimi dnevi so ruske čete pod poveljstvom maršala Timošenka s pomočjo ruske vojne mornarice in letalstva udrle na Krim, zavzele polotok Kerč in pognale nemške armade pri Kalugi, ki sta jim poveljevala nemška generala von Pfluge in Guderian. Rusi so prodrli čez reko Volkov in zavzeli železniško progo pri Novokiriši-ju. S tem so pretrgali glavno zvezo nemške armade generala von Leeb-a na desni strani Leningrada in končno so zavzeli mesto Starica na levi strani reke Volge.

Rusi so nadalje zavzeli mesto Mojajsk, kjer so Nemci izgubili 1.700 mož. V okolici mesta samega pa se vršijo trenutno nadaljne krvave borbe.

O vseh teh nemških, skoro bi rekli katastrofalnih porazih berlinski mogotci previdno molče. Do danes še niso zinili niti ene besede o utrpelih izgubah na vzhodni fronti. Samo enkrat je nemški radijo pred dnevi - takole mimogrede - omenil, da so čete generala von Mannstein-a v majhni zagati. Švedski listi so temu nasprotno povedali pa, da je bila celotna armada tega generala obkoljena po sovjetskih četah.

Po izjavi ruskega generala Goluber-ja, katerega čete so osvojile Malojarslavec, jugozahodno od Moskve, so bile nemške čete razpršene po obširnih okoliških gozdovih in trenutno v množicah prihajajo v rusko ujetništvo. Te množestvene ujetnike lovi ruska armada - po izjavi gen. Goluber-ja - v prvi vrsti zato, ker so tem nemškim vojakom premrzle roke in noge ter so ostali v gozdovih brez vsake prehrane.

Vse te novice, ki z dneva v dan pronicajo kljub zelo strogi cenzuri v Nemčijo so znatno demoralizirale prebivalstvo. Zato tudi nemško vrhovno poveljstvo tako trdovratno molči o dogodkih v Rusiji.

Tako zelo glasna nemška propaganda Göbbelsovega trobila je dobila v zadnjih dogodkih krepko po zobeh. Ko so Nemci zavzeli Rostov je Göbbels zalajal v svet, da so s tem kavkaška vrata na široko odprta. Ko so Nemci zavzeli Tikvin je Göbbels nemškemu joku na široka usta pripovedoval, da so sedaj vse ruske armade obkoljene in da je zmaga takorekoč v nemškem žepu. Končno je Göbbels povedal, da je s padcem mesta Jeleca dobljena v Rusiji največja zmaga in da je Rusije sedaj takorekoč konec. Danes so vsa ta tri mesta zopet trdno v rokah ruskih čet in šele po desetih dneh je označil nemški radijo, da so to samo lokalni incidenti.

Nemški vojaški sili v Rusiji so se tla močno zamajala. Hitler ni zavzel Moskve kakor je to nešte-

tokrat obljubil svoji pruski čedi, nasprotno Hitler se niti ni mogel uspešno ubraniti Timošenkove ofenzive.

Nemcem se v Rusiji v resnici ne godi dobro.

SLOVENCİ NA MRTVI STRAŽI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Za zavezniško stvar smo Slovenci žrtvovali zelo mnogo, to nam priznavajo vsi, ki bodo o naši nadaljni usodi odločevali. Pred vsem imamo zavest, da nas bratje Srbi v največji meri podpirajo in sodoživljajo vsa naša stremjenja. Mogočni angleški zavezniki so za pravico, ki je v tej vojni vsa na naši strani.

Imamo nekaj prikritih neprijateljev, ki poskušajo spletkariti, zlasti v Ameriki. Laški imperijalizem, ki se potepa po svetu tudi pod krinko protifašizma poskuša vse, da bi nas ukanil za naše pravice.

Manevriranja z garniturami, ena za nasilje, druga za demokracije so postala moda pri nekaterih narodih, zlasti tistih, pri katerih je bila zmaga že v naprej postavljena na lončene noge. Na jugovzhodu Evrope imamo več takih držav-spekulantov. Tudi Lah so po svojem abesinskem polomu privlekli na dan - za lahkoverno tujino - svojo garnituro, o kateri smo že dejali, da ima vezi - če ne neposrednih, pa prav gotovo posredne z današnjimi fašističnimi mogotci v Italiji sami. Vemo pa tudi iz domovine, da se Lah pošteno česejo po glavi in pripravljajo alibi za danes že očiten poraz in njegove posledice. Ali z zadnjimi zločini v tržaškem procesu so izgubili tudi poslednje upanje na kako milost narodov-zmagovalcev. Če bi naš narod ne imel prav nobenega drugega dokaza za svoje naravne pravice na ozemlje tako zvane Julijske Krajine, so mu take dokaze izstavili fašistovski poptepuhi sami. Ves svet namreč ve, da tam, kjer ni Slovencev tudi slovenskega odpora ne more biti.

Naša delegacija na bodoči mirovni konferenci, naj predloži odločujočim činiteljem na zeleno mizo fašistovska glasila od 2. decembra 1941 pa vse do strahopetnega umora petorice slovenskih fantov, pa bo iz teh poročil uradnih fašistovskih časnikov, do podrobnosti informirana o pravicah Slovencev na zemljo, ki je bila nad tisoč let njihova last. Ta poročila pa naj si prebere tudi famozni grof Sforza in če ima potem še kaj časti v sebi, naj zleze z vso svojo "garnituro" v mišjo luknjo, da mu ne bo treba kazati svetu svojega sramu, da ga je rodila laška mati.

ENO JE GOTOVO. PO SEDANJI VOJNI, KI BO PRAVICI IZROČILA ZMAGOSLAVNI VENEC, BO SLOVENSKI NAROD KONČNO VES ZDRUŽEN V MOGOČNI IN SILNI VELIKI JUGOSLAVIJI!